

Täysistunto

Maanantai 18.3.2019 klo 12.00—14.31

4. Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi ampuma-aselain, vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta annetun lain sekä asevelvollisuuslain 97 a §:n muuttamisesta

Hallituksen esitys HE 179/2018 vp

Valiokunnan mietintö HaVM 37/2018 vp

Toinen käsittely

Puhemies Paula Risikko: Toiseen käsittelyyn esitellään päiväjärjestyksen 4. asia. Nyt voidaan hyväksyä tai hylätä lakiehdotukset, joiden sisällöstä päätettiin ensimmäisessä käsittelyssä.

Keskustelu

12.23 Juho Eerola ps: Arvoisa rouva puhemies! Esitän, että eduskunta hyväksyy perussuomalaisten vastalauseessa esitetyn mukaiset lausumaehdotukset, joita on tässä yhteensä viisi kappaletta ja jotka laajalla tavalla turvaavat kansalaisten yksilönoikeuksia. Eli lyhyesti: esitän hyväksyttäväksi vastalauseemme mukaiset lausumaehdotukset.

12.24 Olli Immonen ps: Arvoisa puhemies! Perussuomalaisethan ovat alusta alkaen vastustaneet tätä asedirektiivin voimaantuloa. Se vaikeuttaa metsästäjien, aseharrastajien, asekeräilijöiden ja urheiluampujien toimintaa kategorisesti. Samoin lakiehdotukset vaikeuttavat myös reserviläistoimintaa. Lakiehdotukset tekevät myös sääntelystä vaikeaselkoisen.

Perussuomalaiset esittivät jo tässä esityksen ensimmäisen käsittelyn yhteydessä nämä pykälämuutokset, ja nyt tuli sitten hyvä esitys lausumaehdotuksista. Nämä ehdotukset ovat hyvin perusteltuja, ja toteankin, että kannatan suurella lämmöllä tätä edustaja Eerolan tekemää esitystä.

12.25 Krista Mikkonen vihr: Arvoisa rouva puhemies! Niin kuin tässä edellä tuli esille, tämä lakimuutoshan on lähtenyt tästä asedirektiivistä, ja sen lähtökohtana on ollut huoli siitä, että aseita ei laajasti olisi ihmisten käytössä ja ennen kaikkea tällaisia vaarallisia aseita ei leviäisi vaan sitä kontrolloitaisiin riittävän tarkasti.

No, tietysti nyt, kun tätä on Suomen lainsäädäntöön sovellettu, on huomioitu se, että meillähan ollaan sillä tavalla erilaisessa tilanteessa kuin monessa muussa Euroopan unionin maassa, että meillä maanpuolustus perustuu reserviläisarmeijaan. Niinpä tässä on yritetty löytää semmoinen ratkaisu, millä voitaisiin tämä huomioida, ja tähän on laitettu tällainen reserviläispoikkeus. Siinä on lähdetty nyt siitä kaikkein laajimmasta mahdollisesta näkökulmasta, ei siitä, että niillä, joilla on sodanajan sijoitus, olisi mahdollisuus siihen aseeseen, vaan laajemmin, niin että tässä on otettu ihan kaikki mukaan. Kun itse tuota kä-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 180/2018 vp

sittelyä käytiin, niin myös puolustusvaliokunnassa olisin ollut kyllä taipuvainen näkemään niin, että olisin mieluummin lähtenyt tästä kapeammasta määrittelystä.

Kaiken kaikkiaan on selvää, että on syytä tarkasti seurata, mitä tämä lakimuutos tarkoittaa, mitä se merkitsee aselupien määrissä, ja tarkkailla myös sitä, että aseita ei ajaudu väärin käsiin eikä laittomille markkinoille. Poliisilaitos ja eduskunnan oikeusasiamieskin käsittelyn yhteydessä esittivät huolen tästä, miten me pystymme varmistamaan sen, että aseita ja aselupia ei liian helposti saa, ja onkin hyvä huolehtia siitä ja tarkastella tätä. Ja uskon kyllä, että tämä huoli, mikä lain käsittelyn kestäessä on noussut esiin, otetaan todella tarkkaan huomioon. Ja se ei esimerkiksi ole mikään automaatio, että jos liittyy reserviläisyhdistyksen jäseneksi, niin sitä kautta automaattisesti sitten saisi jo aseluvan, vaan oikeasti katsotaan ja varmistetaan, että se harrastustoiminta on aktiivista.

Esitänkin tähän lakiesitykseen nyt lausumaehdotuksen, joka kuuluu seuraavasti: ”Eduskunta edellyttää, että hallitus tarkkailee aselupien määrän muutosta sekä seuraa tarkasti sitä, ettei aseita ajaudu väärin käsiin ja laittomille markkinoille. Seurannasta tulee raportoida eduskunnalle ensi vaalikauden aikana.”

12.27 Matti Semi vas: Arvoisa rouva puhemies! Me teimme pykäläesityksen tähän asiaan liittyen ja koetimme pyrkiä siihen, että rauhan aikana niitten aseitten määrää, mitä asekaapeissa säilytetään, nimenomaan näitten kertausharjoituksiin tarkoitettujen erittäin vaarallisten aseitten määrää, voitaisiin rajoittaa vähäsen, ja tavoitteena olisi, että se määrä, mikä harjoitteluun tarvitaan, olisi sodanaikainen määrä. Tästä asiasta myös Poliisihallitus esitti huolensa, siitä, että mitä enemmän meillä on asekaapeissa näitä vaarallisia aseita, sitä suuremmalla syyllä rikolliset ottavat niitä haltuun, ja näin niistä tulee näitä laittomia aseita, mitkä ovat vielä vaarallisempia, kun ne ovat semmoisten ihmisten käytössä, jotka ovat arvaamattomia.

Minun mielestäni tämä edustaja Mikkosen tekemä lausumaehdotus on erittäin hyvä ja se tukee meidän esitystämme, ja siksi minä kannatan tätä tehtyä lausumaehdotusta.

12.29 Veera Ruoho kok: Arvoisa puhemies! Edustaja Mikkonen tuossa jo hyvin kuvasikin sitä, mihin nämä lainmuutokset pohjautuvat eli siihen EU:n asedirektiiviin. Mielestäni ministeriö ja valiokunnat ovat tehneet hyvää työtä, jotta saimme reserviläispoikkeuksen ja saimme muutoinkin tämän lain muutokset vastaamaan Suomen olosuhteita. Muun muassa puolustuksemme yksi vahva pilari on yleinen asevelvollisuus, ja sitä kautta on tärkeää esimerkiksi, että reserviläiset myös harrastavat ampuma-aseurheilua.

Se on tärkeää, että aseet eivät saa joutua väärin käsiin, ja sitten taas se, että jos ne ovat olleetkin sinänsä ihan oikeissa käsissä mutta sen ihmisen elämässä sitten se mielenterveys tai muut olosuhteet muuttuvat, niin ne on tärkeää saada pois. Olen kyllä hyvin pöyristynyt siitä, kun näin pätjän siitä, kuinka nainen makaa maassa, selkään ammuttuna, tuolla Uudessa-Seelannissa, huutaa ”help me, help me”, ’auttakaa minua, auttakaa minua’ ja äärioi-keistolainen terroristi ampuu hänet kylmästi siihen maahan. Aseet eivät saa joutua väärin käsiin.

12.30 Jari Myllykoski vas: Arvoisa rouva puhemies! Vetää kyllä hiljaiseksi se, mitä nämä viime päivien uutiset ovat olleet. Itse olen kyllä sitä mieltä, että reserviläisillä pitää olla sodanajan tarpeisiin asekaapissa se, mitä kuuluu ollakin, jos sotaan joudutaan. Mutta tämä mahdollisuus rajoittamattomasti olla vaarallisia ampuma-aseita kyllä johtaa siihen,

Pöytäkirjan asiakohta PTK 180/2018 vp

että meillä on mahdollisuus rikollisuuden kautta, terrorismin kautta mahdollistaa se, että vaarallisia ampuma-aseita saavat ne, joilla ei mielenterveys ole kunnossa tai joilla on joku muu tarkoitus järkyttää yhteiskuntaa tai omista lähtökohdistaan tehdä jotakin tuhoisaa yhteiskunnassa. Sille pitää saada joku raja.

Olen siinä mielessä edustajien Semi ja Mikkonen kanssa samaa mieltä, että kyllä meillä pitää olla hallinnassa se, kuinka paljon on, kuinka monta on. Jos sillä on oma tarkoituksensa maanpuolustuksen kannalta, olen sen kyllä hyväksymässä, mutta siihen, että asekaapissa on enemmän kuin siihen on tarvetta, suhtaudun kyllä erittäin negatiivisesti, sillä nämä tiedot yleensä kyllä sitten vuotavat niille rikollisjärjestöille taikka niille tahoille, jotka haluavat järkyttää yhteiskunnan rauhaa, ja kohteena ovat ne aseiden omistajat, joilta voidaan saada näitä välineitä, joilla voidaan järkyttää yhteiskunnan rauhaa.

12.32 Reijo Hongisto sin: Arvoisa puhemies! On ollut mielenkiintoista keskustelua, joka pohjaa tietenkin siihen, että kaikilla keskustelijoilla on tavoitteena parantaa yhteiskunnan turvallisuuden tilaa. Se on erinomaisen hyvä, kannatettava asia. Itse pohdiskelen asiaa siltä kannalta, että kun poliisi myöntää ampuma-aseen hankkimis- ja hallussapitoluvan, se tehdään aina tarkan harkinnan jälkeen. Jokainen luvanhakija joutuu perustelevaan, miksi haluaa ampuma-aseen hankkia, ja pitää olla käyttötarkoitus — sellaisia niin sanottuja ylimääräisiä ampuma-aseita ei asekaapeissa kovinkaan paljoa ole.

Kun yhteiskunnan turvallisuutta parannetaan, niin minä henkilökohtaisesti ajattelen niin, että perimmäinen lähtökohta voi olla tämä: jos on henkilö, joka haluaa tieteen tahtoon vahingoittaa toista, niin ajattelen, olematta millään tavalla terveyden alan ammattilainen, että tämän henkilön henkisessä terveydentilassa on tapahtunut jokin muutos, ja jos näin on, niin lähtisin parantamaan turvallisuutta lisäämällä tällaisia mielenterveyspalveluja, estämällä henkilöiden syrjäytymistä, estämällä sellaisia ajatuksia, että henkilön pitää tuntea vihaa yhteiskuntaa kohtaan ja sitten mahdollisesti purkaa tämä viha, kanavoida tämä viha käyttämällä ampuma-aseita viattomia ihmisiä vastaan. Turvallisuus minun mielestäni paraneekin nimenomaan henkistä palvelua parantamalla, mielenterveyspalveluja parantamalla.

Ja sitten myöskin toinen mielestäni varsin suuri ongelma on, että tällä hetkellä puhutaan luvallisista ampuma-aseista, mutta olisi syytä kyllä kääntää fokusta myöskin luvattomiin ampuma-aseisiin. Meille uitetaan Keski-Euroopasta sarja-automaattiasseita jatkuvasti, ja kun meillä tämä rajavalvonta on perin olematonta, etten sanoisi kehnoa — meillä ei ole resursseja riittävästi tuolla rajalla valvoa, mitä tavaraa Suomeen tulee — niin pimeillä markkinoilla liikkuu todella tulivoimaisia, vaarallisia sotilasaseita, ja minun käsitykseni mukaan meidän olisi syytä parantaa turvallisuutta nimenomaan sillä, että alamme valvomaan nykyistä tehokkaammin, mitä Suomeen tuodaan. Kuka tuo Suomeen ampuma-aseita ja mitä tarkoitusta varten? Väitän, että turvallisuus paranisi huomattavasti, jos me saisimme tuolta rajoilta nämä luvattomat ampuma-aseet, sotilasaseet pois. Meillä on oman maan ampuma-aselainsäädäntö kiristetty jo, voisi sanoa, lähes tappiin, niin että me emme enää turvallisuutta voi parantaa omaa lainsäädäntöämme kiristämällä.

Nyt täytyy lähteä hakemaan niitä turvallisuusaspekteja muualta, ja minä lähtisin hakemaan niitä nimenomaan tiukemmasta rajavalvonnasta ja lisäämällä mielenterveystyötä, ettei kenenkään tarvitsisi suhtautua lähimmäiseen sillä tavalla, että haluaa vahingoittaa lähimmäistään ampuma-aseella taikka jollakin muulla. — Kiitoksia.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 180/2018 vp

12.35 Simon Elo sin: Arvoisa rouva puhemies! Edustaja Hongisto poliisitaustaisena kansanedustajana piti hyvän ja asiantuntevan puheenvuoron niistä keinoista, mitä tällaisen lainsäädännön lisäksi tarvitaan, jotta ei tosiaan väärin ihmisten käsiin päädy sellaisia aseita, millä he haluavat tehdä sellaisia tekoja, joita kukaan meistä ei halua tässä maassa tapahtuvan.

Täytyy sanoa tästä asedirektiivistä, kun sitä lähdettiin neuvottelemaan silloin 2016, että olen kyllä siihen tyytyväinen, miten suuri valiokunta tätä asiaa hoiti, miten meidän ministerimme asiaa hoitivat neuvotteluissa EU:n päässä, miten meidän virkamiehemme toimivat. Että kyllä me saimme sellaisen lopulta yksimielisen päätöksen suuressa valiokunnassa Suomen kansallista etua puolustavasta kannasta, joka lopulta meni aika pitkälti myös EU:n kanssa neuvotteluissa läpi. Eli EU-komission alkuperäinen esitys asedirektiivistä olisi käytännössä lopettanut Suomessa nykymuotoisen maanpuolustuskyvyn ylläpitoon liittyvän reserviläistoiminnan. Tämä oli se lähtökohta, mikä meidän täytyi saada näiden meidän EU-kumppaneidemme päähän, suoraan sanottuna, se, että meillä on oma maanpuolustusratkaisu, jota ei muissa maissa samalla tavalla ole ja joka pitää tässä direktiivissä huomioida, ja lopulta se myös saatiin läpi. Jos tämä olisi mennyt sillä alkuperäisellä ajatuksella, niin minun mielestäni se olisi ollut itse asiassa EU:n perussopimuksen vastainen siinä mielessä, että se olisi merkittäväällä tavalla vaikuttanut meidän kansalliseen puolustusratkaisuumme. Onneksi tästä yhteisymmärrys löytyi.

Haluankin kiittää eri tahoja, jotka tässä mukana olivat, myös salista poistuvaa hallintovaliokunnan puheenjohtaja Eerolaa, siitä työstä, mitä hallintovaliokunta teki. Erityisesti hallitusryhmistä, entisistä sellaisista, haluan kiittää Mikko Savolaa ja Jukka Kopraa, jotka tekivät meidän sinisten edustajan, puolustusministeri Jussi Niinistön, lisäksi paljon työtä sen hyväksi, että nimenomaan tämä keskeisin kysymys asedirektiivin osalta saatiin kuntoon eli tämä meidän kansallinen puolustusratkaisu. Siihen voimme olla tyytyväisiä. [Toimi Kankaanniemen välihuuto] Sitten, mitä tulee kansalliseen aselainsäädäntöön, niin siitä varmasti meillä on erilaisia näkemyksiä. — Täällä edustaja Kankaanniemi viittaa myös suomalaisiin europarlamentaarikkoihin. Kiitän myös heitä tekemästään työstä.

Tässä oli hyvin laaja kansallinen yksituumaisuus, ja siitä olen hyvin tyytyväinen.

12.37 Veera Ruoho kok: Arvoisa puhemies! Kiitos edustaja Elolle ja edustaja Hongistolle oikein hyvistä puheenvuoroista. Olen huomannut — no, varmaan voi olla, että vaalitkin siihen vaikuttavat — että ihmiset ovat aika hiljaisia kuitenkin puhumaan tästä, mihin tämä kaikki pohjautuu, siihen EU:n asedirektiiviinkin, että mitkä siinä ovat olleet niitä huolenaiheita.

Näihin aseisiin liittyy kyllä hyvin paljon se, kun puhutaan siitä, etteivät ne mene väärin käsiin. Joskus ne kädet voivat tosiaan muuttua niin, että ihminen radikalisoituu niin, että se ase tulee sellaiseksi, minkä kanssa halutaan tehdä tuhoa. Senpä tähden minä sanon sen, että ei pidä ollenkaan vähätellä vihapuhetta. Se ei tavalliseen tolkun ihmiseen vaikuta millään lailla, mutta meillä vain on ihmisiä, jotka häiriintyneenä tekevät sitten julmiakin tekoja. Sen takia minä toivoisin, että se otetaan vakavasti.

On paljon arvosteltu poliisia nettipoliisitoiminnasta, että he vain tutkivat joitain vihapuheita, vaikka tosiasiallisesti me tiedämme, että esimerkiksi Oulun seksuaalirikosten tapaiset rikokset ovat nimenomaan netissä tapahtuvaa rikollisuutta. Siinä nettipoliisilla on äärimmäisen tärkeä rooli ennalta ehkäistä niitä niin kantasuomalaisilla, jotka tekevät määräl-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 180/2018 vp

lisesti eniten seksuaalirikoksia, kuin ulkomaalaisilla, jotka taas suhteellisesti eniten syylistyvät ko. rikoksiin.

Mutta, palatakseni takaisin aseella tehtäviin rikoksiin, haluaisin vielä kerran korostaa sitä, että vihapuhetta ei pidä väheksyä ollenkaan — ottaen huomioon ja muistaen tapahtumat Uudessa-Seelannissa.

12.39 Laura Huhtasaari ps: Arvoisa puhemies! Komissio antoi esityksensä Pariisin terrori-iskujen jälkitunnelmissa syksyllä 2015. Komissio perusteli esitystään yleisellä järjestyksellä ja viittasi tuoreisiin terrori-iskuihin. Terrori-iskuissa on kuitenkin käytetty EU-alueelle salakuljetettuja, laittomia aseita, joihin lainsäädäntö ei vaikuta. Sillä, että me lähdemme laillisia aseita kiristämään, ei ainakaan niihin terrori-iskuihin, mitä nyt EU:ssa on tapahtunut, ole suoranaista vaikutusta, eli jos me oikeasti haluamme vaikuttaa laittomiin aseisiin, niin se tarkoittaa rajakontrollia. Jostain syystä EU on allerginen rajakontrollille, kun halutaan pitää yllä semmoista illuusiota avoimesta yhteiskunnasta, mutta yhteiskunta voi olla avoin silloin, kun valtion rajat ovat hyvin valvotut. Sen jälkeen siellä sisällä on turvallista ja avoimuus toimii.

Myös haluan kiittää europarlamentaarikko Jussi Halla-ahoa, joka teki kovasti töitä tämän asedirektiivin kanssa. Hallituksen esitys on myös sitä kautta vähän parempi kuin se olisi alun perin ollut. Vieläkään se ei ole riittävä, ja siksi kannatan hallintovaliokunnan puheenjohtaja Eerolan esitystä.

Haluan tässä lopussa vielä kiittää edustaja Hongistoa. Hän on aivan oikeilla jäljillä. Se, mihin me tarvitsemme rajakontrollin lisäksi panostuksia, on mielenterveys, mielenterveyden apuun, että ihminen saa apua silloin, kun hän sitä tarvitsee. Näin se hyvinvointi lisääntyy ja turvallisuus lisääntyy.

Toivottavasti nyt sitten hyvin moni asettuu tämän perussuomalaisten esityksen taakse, koska se on paras Suomelle.

12.42 Matti Semi vas: Arvoisa rouva puhemies! Edustaja Hongisto kiinnitti ihan oikeaan asiaan huomiota, siihen, mitä aseita tulee meille rajan yli ja kuinka paljon niitä tulee, ja se on resurssikysymys, mitenkä rajavartiolaitos pystyy siihen vastaamaan ja hoitamaan näitä asioita.

Tämä lakiesitys, mikä nyt tässä meillä on menossa, kuitenkin tavallaan laillistaa meillä Suomessa olevien vaarallisten aseitten määrän sijoittamisen asekaappeihin, ja se mahdollisuus, mihin Poliisihallitus kiinnitti huomiota, on se, että niitä varastetaan sieltä, ja mitä enempi on mahdollisuuksia, sen vaikeampi on niitä kontrolloida, kun poliisinkin resurssit ovat rajallisia, ja sen suurempi on mahdollisuus, että niitä laillisia aseita joutuu laittomiin käsiin, ja sen jälkeen ne ovat laittomia aseita, ja ne ovat vielä erittäin vaarallisia laittomia aseita. Siksi me koemme, että turvallisuuden kannalta olisi ollut parempi, että olisi pysytty siinä alkuperäisessä esityksessä eli siinä, että se aseiden määrä — ja mitä pystytään reserviläisiä sijoittamaan — on se sodanajan tarpeellinen määrä eikä kasvatettaisi tätä näin isoksi.

12.43 Jari Myllykoski vas: Arvoisa rouva puhemies! Täytyy kyllä sanoa, että tämä probleema on täällä niin kuin sisällä — se, miten meillä rikolliset voivat saada laillisia aseita laittomaan käyttöön. Sitä on tapahtunut vuosikymmenet ja tapahtuu jatkossakin, ja jos

Pöytäkirjan asiakohta PTK 180/2018 vp

meidän laillisten aseitten määrä kasvaa, niin se tarkoittaa sitä, että rikollisilla on mahdollisuus saada laittomia aseita omaan käyttöönsä.

En minä ole ihan vakuuttunut siitä, voidaanko näitä kahta rinnastaa siihen asiaan, että jos meillä on terroristisessa tarkoituksessa olevia ihmisiä tässä maassa, niin tuovatko he raja-valvonnan yli tulevia aseita omiin tarkoituksiinsa vai hankkivatko he aseet täältä meiltä, meidän omista asekaapeista. Siinä mielessä se, mitä edustaja Semi tuossa juuri sanoi, että maanpuolustuksen, reserviläistoiminnan ja metsästämisestä kannalta on tärkeitä, että tarvittavat aseet olisivat rekisteröityjä ja niitä olisi sen verran kuin niitä tarvitaan. Me emme varmasti pysty rajoja sillä tavoin sulkemaan, etteikö sitten, jos tulee vaikka joku Isis tänne, joka haluaa tuoda tulivoimaisia aseita tähän maahan salakuljettamalla... Ne ovat kaksi eri asiaa.

Nyt on kysymys siitä, mitenkä meillä kansallisesti pyritään ehkäisemään se mahdollisuus, että meillä laittomiin käsiin pystyy pääymään tulivoimaisia aseita. Tästä minun mielestäni on nyt kysymys, ja siinä mielessä olen samaa mieltä tuon Poliisihallinnon tulkinnan kanssa, ja komppaan kyllä edustaja Ruohoa siinä mielessä, että kyllä meillä pitää olla säänneltyä ja valvottua kaiken kaikkiaan tämä. Ja yhdyn kyllä edustaja Hongiston näkemykseen, että meillä pitää olla mielenterveyspalveluita, mutta ensisijaista on se, että mielenterveyspalveluita pitää turvata, ei niin, että meillä olisi mahdollisuus, että ne, jotka eivät niitä saa, voivat saada aseita vapaasti. Se on se meidän pieni näkemyseromme. Olen edustaja Hongiston kanssa samaa mieltä siitä, että meidän näihin pitää keskittyä ehdottomasti.

12.46 Veera Ruoho kok: Arvoisa puhemies! Kun täällä mainittiin Pariisin terrori-iskusta, niin nehan osoittivat myös sen, että turvapaikanhakujärjestelmää voivat käyttää hyväkseen terroristit. Kokoomushan on ajanut, meidän sisäministerimme johdolla jo aloittanut sitä työtä, että pyritään siihen, että turvapaikanhakujärjestelmää muutettaisiin siten, että turvapaikkaa haettaisiin EU:n ulkopuolelta.

Haluaisin muistuttaa, että tämä norjalainen terroristi Breivik oli viitannut halla-aholaisien Nuivaan manifestiin niissä omissa missä lie, kenties perusteluissaan teolleen. Että ei mietitä, ei muistella — terroristit, olivat ne sitten äärioikeistolaisia tai jonkun sortin fundamentalisteja, islamisteja, ovat yhtä kaikki aivan järkyttäviä rikollisia.

Tulli ja Raja tekevät äärimmäisen hyvää työtä, ja ne käyttävät nykyteknologiaa hyväkseen. Mietin tuossa edustaja Huhtasaaren puhetta, kun hän näkee, että rajat ovat auki, mutta käytännön työssä on äärimmäisen vaikeata täysin sulkeakaan mitään rajoja. Vuonna 2006 oli Israelin ja Libanonin välillä sota ja israelilaiset väittivät, että aseita tulee Syyrian rajan kautta ja tämmöistä. Me kävimme tutkimassa kaikki laittomat ja lailliset maahantuoreitit, ja jos siellä aseita, laittomia aseita, haluaa maahantuoda, niin se kyllä onnistuu. Jos ajatellaan, että pelkästään merisatamissakin on tuhansia kontteja jossain rahtilaivassa, ja vaikka sielläkin oli sillä hetkellä 7 000 sotilasta pitkin rajaa, niin aina siellä pystyy jollain... Huumeita kuljetetaan muulien selässä ja kaikkea.

Minä toivoisin, että siinä keskustelussa ajatellaan niitä konkreettisia olosuhteita, ja niin kuin jokainen meistä tietää, varsinkin pienelle vientivetoiselle Suomelle rajojen kokonaan sulkeminen on jopa täysin elinkeinoelämälle ja yhteiskunnalle haitallista.

12.48 Reijo Hongisto sin: Arvoisa puhemies! Jatkan siitä, mihin edustaja Ruoho lopetti, rajavalvonnasta, rajojen sulkemisesta.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 180/2018 vp

On totta, että Tullin ja Rajavartiolaitoksen henkilökunta tekevät äärimmäisen hyvää työtä, äärimmäisen kovaa tulosta niillä resursseilla, jotka näille virkamiehille on annettu. Esitänkin sitä, että seuraavalla kaudella, kun pohdiskellaan sisäiseen turvallisuuteen ja rajavalvontaan kohdistuvia määrärahoja, huomioitaisiin myöskin nämä niukat resurssit ja pyrittäisiin niitä lisäämään. Ampuma-aseet eivät varmastikaan ole ainoita, mitä uitetaan Suomen rajan yli, sieltä tulee huumausaineita ja muita. Tuskin tarkoitus kenelläkään on tehdä Suomesta mitään niin sanottua termospulloa, että tämä olisi täysin eristetty muusta maailmasta, se ei ole kenenkään etujen mukaista, mutta tärkeää on, että me kuitenkin kohdentaisimme rajavalvontaan sellaiset resurssit, että voitaisiin realistisesti ajatella, että kyetään nykyistä paremmin ja nykyistä tehokkaammin valvomaan niitä tavaroita, mitä Suomeen tuodaan, ja myöskin sitä, mitä Suomesta viedään pois.

Arvostan edustaja Myllykosken ammattitaidon erittäin korkealle, ja tuossa vain kiinnitin huomiota, kun edustaja Myllykoski omassa puheenvuorossaan totesi, että — mikäli ymmärsin oikein — hänen mielestään on kaksi eri asiaa, käytetäänkö ampuma-asetta terroristisessa tarkoituksessa vai löytyykö se suomalaisesta asekaapista, ja näin äkkipäätään ajatellen näin se saattaa olla. Minä itse kuitenkin lähestyn vähän toisesta tulokulmasta tätä ja ajattelen tätä uhrin kannalta, sen henkilön kannalta, joka joutuu ampuma-aseen piipun eteen, siis aseeseen väärälle puolelle: minä näen, että siinä ei varmastikaan ole merkitystä sillä, onko se ase tullut Suomeen rajan yli vai onko se Suomesta jostakin asekaapista anastettu — se tekoväline on aivan yhtä vaarallinen tälle uhrille. Ja jos uhri saa ampuma-aseesta vamman, niin se on aivan sama, tuleeko se sitten salakuljetetusta aseesta vai onko se ase anastettu Suomesta.

Edustaja Semi totesi tuossa omassa puheenvuorossaan, että mitä vähemmän ampuma-aseita on asekaapissa, sitä pienempi on se riski, että niitä joutuu rikollisten käsiin, ja kyllähän tämä on aivan päivänselvä asia — jos puhutaan tilastollisesta tosiasiaista, niin näinhän se on. Mutta edelleen totean vain sen, että Suomessa aselainsäädäntö on jo nyt erittäin tiukkaa ja ampuma-aseiden säilyttäminen ja varastointi on säädetty todella tarkasti. Nyt on tietenkin sitten aseenomistajien asia, kuinka ampuma-aseita varastoidaan ja säilytetään. Ja muistan, että kun joskus tässä, kun edellisellä kerralla asiaa käsiteltiin, todettiin, että poliisin pitäisi näitä valvoa enempi, niin sanoin silloin, että poliisin resurssit eivät riitä siihen, että tehdään kotietsintöjä kotiin ja tarkastetaan ampuma-aseita. Ne tarkastukset tehdään muiden kotikeikkojen yhteydessä.

12.52 Jari Myllykoski vas: Arvoisa rouva puhemies! On pakko sanoa, edustaja Hongisto, että olemme täsmälleen samaa mieltä. Emme voi olla siitä eri mieltä, että se, joka joutuu ampuma-aseuhriksi, ei ole yhtään erilaisessa asemassa riippuen siitä, mistä se ase on, onko se tuotu rajan takaa, onko se varastettu tai jopa omalla aseluvalla käytetty tuliase.

12.52 Reijo Hongisto sin: Arvoisa puhemies! Kun nimi mainittiin, niin totean tässä, että kun edustaja Myllykoski totesi, että on minun kanssani samaa mieltä, niin meillä on erittäin vähän asioita, joista me olemme Myllykosken kanssa eri mieltä. Muun muassa tämä todistaa sen, että jälleen kerran me löysimme toisemme. Kiitoksia, edustaja Myllykoski.

Keskustelu päättyi ja asian käsittely keskeytettiin.